

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

Prouocatio ad mundi contemptum, ex eo [quæ] ipsemet Christus verus
homo & deus perfectus, in propria persona hoc ipsum consuluit.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

Ens absq[ue] consilio est, & sine prudētia. Vtinam saperent & intelligerent, ac nouissima prouiderēt. Iuxta Philosophum, addiscentem oportet credere. Et, Esaia testante: Si non cre-

Deute. 32.
Philosop.
Esa. 7.
Prou. 1.
Eccl. 6.

diderimus, non intelligemus. Ideo autem Salomon dicit, Fili mi audi disciplinam patris tui.

Et iterum ait scriptura: Cum videris sensatū statim euigila ad illum. Et item, Non te prætereant narratio seniorum: sta et ex corde coniungere sermonibus sapientum. Si ergo sapientibus viris est præbendus auditus, si eorum verbis credendum est, & acquiescendum eorum consilijs: nonne incomparabiliter plus credere, consentire, & acquiescere congruit soli sapienti deo, qui est ipsa in se subsistens, idealis, separata, æterna sapientia?

Quoniã ipsemet ergo deus verus, dei patris vnicus filius, propter nimiam suam charitatem qua dilexit nos, descendit in mundū, nostrā naturā hypostatice seu suppositaliter assumēdo, hoibus visibiliter apparendo, cum eis conuersando, velle loquendo: congruentissimum est vt eius consilia diligentissime audiamus, eisq[ue] si res ipsa permittit, acquiescamus. Porro Christus (vt constat ex dictis) mūdi contēptum multipliciter & affatim consuluit, præmia pollicendo, subsidium promittendo, seipsum exemplum præbendo. Quod & sancti apostoli & euangelistæ clarissime docuerunt.

1. Ioha. 2. 5
1. Co. 1. 2. 7
Gala. 6.
1. Timo. 6.

Eius ergo consilio acquiesce: præsertim cum ipse sit via & veritas, qui optime noverit viæ nostræ discrimina, & quid nobis magis expediat. Cum summe nos diligat, pro quorū salute dignatus ē mori: certissimū est q[uo]d fidelissima

E. ij eius

eius sint cōsilia. Efficere ergo eius discipulus, eius saluberrimam in omnibus assequendo doctrinā, ut tanto beatius atq; iucundius videas eum in patria, quanto nunc plenius credis, et acquiescis ei in via. Deniq; si angelus de cōelo descendens tibi visibiliter appareret ac diceret, Ecce dei voluntas seu cōsiliū est, ut mundum contempnas, & ordinem intres: nonne mox acquiesceres? Num autem non angelus, non legatus: sed ipsemet deus deorum, creator angelorum, dominus vniuersi forum aduenit: tibi quoq; cōsiliū dedit de mundi contemptu, perfectionisq; statu. Quod namq; adolescenti illi diuiti, qui ab exordio iuuentutis

Mat. 19. suæ omnia mandata decalogi custodiuit, consulendo dixit saluator, Vnum tibi deest. Si vis perfectus esse, vade & vende omnia quæ habes & da pauperibus, & veniens sequere me, & habebis thesaurum in cōelo: hoc idem cōsultat tibi, quod forte mandata diuina ab initio iuuentutis tuæ observasti in omnibus. Forsitan dices, Nunquid omnes possunt religionem intrare, aut mundum omnino relinquere? Stulta est ista obiectio, conueniens stultis, & mūdānis, & vitiosis hominibus.

Ecd. 1. De quibus Salomon loquitur, Stultorum infinitus est numerus. Sancti quoq; doctores tali obiectio nī plenissime respōderunt, quoniam aliter dicandum est de eo quod requiritur ad cōseruationem indiuidui, et de eo quod requiritur ad cōseruationem speciei. Manere autem in seculo & generare, terramq; colere, non ad indiuidui cōseruationem exigitur. Ideo non oportet ut vnusquisq; id faciat, nec excusare se debet quispiam a perfectionis statu aggrediendo, dum modo aliter idoneus fuerit. Porro si tu religionem in-

nem intraueris, nunquid ob hoc mundus deficiet? Nunquid propter te derelinquetur terra, aut transferentur rupes de loco suo? Sapientissimi ergo consiliarius, qui est magni consilij angelus, acquiesce consilijs, vt te ipsum ab infinitis periculis excutere possis. Viamq; compendiosiore, tutiorem, tranquilliore, ac magis meritoriam ambulare, donec gaudium domini dei tui merearis intrare.

De mundi contemptu, exemplo Christi. Artic. decimusquintus.

Locutus est Iesus, Ego sum lux mundi. Qui sequitur me, non ambulat in tenebris: sed habebit lumen vitæ. *Ioh. 8.*
 Quemadmodum Leo papa scitissime me asserit, Tota victoria saluatoris quæ & diabolum superauit & mundum, humilitate est concepta, humilitate confecta. Christus insuper, sicut ait Bernardus, in omnibus id elegit, quod carni molestius est, & quod humilitatē magis præterdit. *Bernard.*
 Nam & pauperem matrē elegit, de qua medio hyemis, medio noctis, alieno in loco, vili in stabulo, voluit nasci. Natus quoq; in uolutus est pannis, & in præsepio inclinatus. Insuper cum esset diues, & superditissimus ceu verus, summus, omnipotens deus: propter nos factus est pauper, & a deo pauper, vt dicat: Volucres cæli nidos habēt, & vulpes foveas, filius autem hominis non habet vbi caput suum reclinet. *Mat. 8.*
 Quanta vero a Iudæis passus est persecutiones, euangelistæ testantur. Iam siquidem dixerunt ei: dæmonium habet & insanit, homo vorax, potator vini, amicus publicanorū, in principe dæmoniorum eijcit dæmones. Non est hic homo a deo, &
 E iij nos